

Πρωτοπρεσβυτέρου Αντρέα Παπαμάρκου, Η Αγία Μεγαλομάρτυς Παρασκευή

Στις 26 Ιουλίου κάθε χρόνο η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Παρασκευής. Όπως το πλήθος των αστεριών στολίζουν τον απέραντο ουρανό, πολύ περισσότεροι είναι εκείνοι που αγάπησαν και αφοσιώθηκαν με όλη τους την καρδιά στον Γλυκύ Ιησού αψηφώντας τα φρικτά βασανιστήρια που έφταναν ακόμα και ως τον θάνατο. Ένα τέτοιο πρόσωπο που κοσμεί το στερέωμα του ουρανού είναι και η πανέμορφη νύμφη του Χριστού, η μεγαλομάρτυς, Αγία Παρασκευή.

Η Αγία Παρασκευή γεννήθηκε στη Ρώμη στα χρόνια του αυτοκράτορα Αντωνίνου (138 – 160 μ.Χ). Ήταν κόρη ευσεβών Χριστιανών, του Αγάθωνα και της Πολιτείας. Το ενάρετο αυτό ζευγάρι ενώ πρόσφερε σ' όλο τον κόσμο αγάπη και χαρά, είχε μια μεγάλη λύπη και πόνο στην καρδιά του, γιατί ήταν άτεκνοι. Γι' αυτό παρακαλούσαν με θέρμη τον Θεό να τους χαρίσει ένα παιδί. Ο Θεός εισακούοντας τις προσευχές τους, τους χάρισε ένα χαριτωμένο μωρό, έναν πανέμορφο άγγελο, που επρόκειτο να γίνει φως και οδηγός των ανθρώπων.

Ήταν ημέρα Παρασκευή του έτους 117 μ.Χ. όταν γεννήθηκε η αγία μας, γι' αυτό, όταν τη βάφτισαν την ονόμασαν Παρασκευή.

Η Παρασκευή από τη μικρή της ηλικία ξεχώριζε από τα υπόλοιπα παιδιά. Ήταν όμορφη στο σώμα και χαριτωμένη στην ψυχή, απλή και σεμνή στους τρόπους, ευγενική στον χαρακτήρα, καλοσυνάτη, φιλόνητη στην καρδιά, γεμάτη πίστη και αγάπη στον Θεό. Με την ωριμότητα που την χαρακτήριζε απέφευγε οτιδήποτε εφήμερο, ενώ της άρεσε να μελετά την Αγία Γραφή.

Όταν έγινε είκοσι χρονών, έχασε τους γονείς της. Τότε πούλησε την περιουσία της, μοίρασε τα υπάρχοντά της στους φτωχούς και ξεκίνησε το μεγάλο ιεραποστολικό έργο της.

Η νεαρή Παρασκευή πέρασε από πόλεις και χωριά κηρύττοντας τον λόγο του Ευαγγελίου με αποτέλεσμα πολλοί να πιστέψουν στη νέα θρησκεία. Η δράση της, όμως, εξόργισε τους ειδωλολάτρες οι οποίοι, αφού τη συνέλαβαν, την οδήγησαν στον αυτοκράτορα της Ρώμης, Αντωνίνο.

Όταν την αντίκρισε ο Αντωνίνος, εντυπωσιάστηκε από την ομορφιά της κι άρχισε με κολακείες και υποσχέσεις να προσπαθεί να την πείσει να αρνηθεί τον Χριστό. Όσο κι αν προσπάθησε, όμως, δεν κατάφερε να τη μεταπείσει. Έτσι, την οδήγησε σε φρικτά βασανιστήρια, διατάζοντας να της φορέσουν στο κεφάλι μια σιδερένια πυρακτωμένη περικεφαλαία. Το κεφάλι της αγίας, όμως, αντί να καίγεται, δροσιζόταν. Βλέποντας αυτό το θαύμα, πολλοί πίστεψαν και αργότερα θανατώθηκαν με διάφορους τρόπους, ενώ η αγία φυλακίστηκε. Στη φυλακή η νεαρή Παρασκευή παρακαλούσε τον Χριστό να την δυναμώσει και ω του θαύματος, ένα λαμπερό φως φώτισε τη σκοτεινή φυλακή και άγγελος Κυρίου παρουσιάστηκε να κρατάει τα σύμβολα τους πάθους λέγοντάς της ότι ο Ιησούς θα είναι πάντα μαζί της βοηθός, συμπαραστάτης και λυτρωτής από κάθε πειρασμό.

Την επόμενη μέρα, όταν την οδήγησαν μπροστά στον βασιλιά, βλέποντας ότι ήταν σταθερή στην πίστη της, διέταξε να την κρεμάσουν από τα μαλλιά και με αναμμένες λαμπάδες να της κάψουν το σώμα. Η αγία υπέμεινε κι αυτό το φοβερό μαρτύριο καρτερικά. Ο Αντωνίνος οργίστηκε και διέταξε να γεμίσουν ένα μεγάλο καζάνι με πίσσα και λάδι, να το βράσουν με δυνατή φωτιά, ώστε να κοχλάζει και να την ρίξουν μέσα να καεί. Όμως, και πάλι η Αγία που στεκόταν στη μέση του

μεγάλου καζανιού παρέμεινε αβλαβής. Ο βασιλιάς, βλέποντας, απόρησε και ζήτησε από την αγία να του ρίξει λίγο, για να δει αν καίει. Μόλις, όμως, του έριξε λίγο στο πρόσωπο, εκείνος τυφλώθηκε και άρχισε να παρακαλεί την Παρασκευή να τον σώσει. Η Αγία, τότε, τον θεράπευσε και ο βασιλιάς πίστεψε και βαπτίστηκε στο όνομα του Τριαδικού Θεού. Εξαιτίας αυτού του θαύματος, η Αγία θεωρείται η προστάτης όσων πάσχουν με ασθένειες των ματιών.

Μετά την απελευθέρωσή της, η αγία συνέχισε τη δράση της μέχρι τη στιγμή που συνελήφθη πάλι και οδηγήθηκε μπροστά στον βασιλιά Ασκληπιό. Αφού με παρρησία ομολόγησε τη πίστη της στον Τριαδικό Θεό, ο Ασκληπιός διέταξε να την τιμωρήσουν παραδειγματικά. Έτσι την έριξε σε ένα μεγάλο λάκκο με δηλητηριώδη φίδια και ιδιαιτέρως ένα τόσο μεγάλο και φοβερό, που έμοιαζε σαν δράκος. Τα φίδια, όμως, μαζεύονταν γύρω της, χωρίς να της επιτίθενται, ενώ στη θέα εκείνου του φοβερού θηριού η Αγία κάνοντας το σημείο του Σταυρού το έκοψε στα δύο. Τα πλήθη βλέποντας αυτό ομολογούσαν ότι είναι μεγάλη η δύναμη του Χριστού, ενώ ο ίδιος ο βασιλιάς ζήτησε από την αγία να τους διδάξει και να τους βαπτίσει.

Φεύγοντας από εκεί, η αγία ταξίδεψε σε πολλές άλλες περιοχές φτάνοντας, στο τέλος, στην Ελλάδα. Συγκεκριμένα, στην ωραία κοιλάδα των Τεμπών, όπου κήρυξε τον λόγο του ευαγγελίου και πολλοί πίστεψαν και βαπτίστηκαν.

Μαθαίνοντας, όμως, ο άρχοντας του τόπου εκείνου, Ταράσιος, τη δράση της, διέταξε να την συλλάβουν και να την φέρουν αλυσοδεμένη μπροστά του.

Ο Ταράσιος, που ήταν άνθρωπος σκληρός και φανατικός ειδωλολάτρης, όταν είδε ότι με λόγια και κολακείες δεν μπορούσε να την πείσει να αρνηθεί τον Χριστό, διέταξε να βράσουν ένα μεγάλο καζάνι με λάδι, πίσσα και μολύβι και να την ρίξουν μέσα. Πάλιν, όμως, η αγία βγήκε αλώβητη από το μαρτύριο. Αυτό, βέβαια, εξόργισε τον Ταράσιο, ο οποίος διέταξε να δέσουν και να τεντώσουν το σώμα της στη γη και να την μαστιγώσουν αλύπητα. Η αγία, καρτερικά και με θάρρος υπέμεινε τα βασανιστήρια. Ακολούθως έκλεισε την Αγία στη φυλακή και τεντώνοντάς την καταγής τοποθέτησε στο στήθος της έναν μεγάλο ογκόλιθο, για να μη μπορεί να αναπνεύσει. Στη σκοτεινή φυλακή, η νεαρή Παρασκευή, παρακαλούσε με δάκρυα τον Ιησού να της δίνει δύναμη και κουράγιο να αντέξει. Και ενώ προσευχόταν, αξιώθηκε να δει τον Χριστό να την ενισχύει και να θεραπεύει τις πληγές της.

Την επόμενη μέρα ο Ταράσιος με έκπληξη την είδε υγιή και πανέμορφη να στέκεται μπροστά του σαν άγγελος φωτεινός. Τότε, την κάλεσε να προσκυνήσει και να ευχαριστήσει τους θεούς των ειδώλων που την έκαναν καλά. Έτσι, η Αγία δέχθηκε να κατευθυνθεί στον ναό, όπου με τον λόγο της γκρέμισε τα αγάλματα των ψεύτικων θεών. Ο Ταράσιος, οργισμένος από το γεγονός αυτό, διέταξε να την αποκεφαλίσουν. Έτσι, η Αγία, όταν έφτασε στον τόπο της εκτέλεσής της, αφού προσευχήθηκε, έγειρε με χαρά το κεφάλι της κάτω από το ξίφος του δημίου, για να δεχτεί το τελευταίο μαρτύριο και να λάβει, έτσι, το στεφάνι της νίκης.

Με τις πρεσβείες της Αγίας του Χριστού Παρασκευής, ο Θεός να μας φωτίζει, να μας καθοδηγεί και να μας ενδυναμώνει, ώστε να δίνουμε θαρραλέα μαρτυρία για την πίστη μας στους δύσκολους καιρούς που ζούμε. Αμήν.